

این منظور مورد اشاره قرار نگرفته است. علاوه بر این، قطعنامه هرگونه بازديدی آينده از ايران را مشروط به [برگزاري] چنين جلساتی نمی‌کند، بلکه فقط به هيئت‌های آينده توصیه می‌کند که به ملاقات با مخالفان و نمايندگان جامعه مدنی "متعهد" باقی بمانند. اين [بند] یک توصیه و آرزو است، نه یک شرط. علاوه بر این، پارلمان آينده اروپا درباره دیدارهای آينده هيئت‌ها [آن] و به طور موردی تصميم خواهد گرفت.

آيا [از میان کشورها] ايران برای [تفويض] حقوق بشري انتخاب شده است؟
نه. پارلمان اروپا قطعنامه‌های مهمی درباره حقوق بشر و مردم‌سالاری حتی در مورد کشورهای عضو خود دارد. یکی از اين موارد مجارستان است. همچنین درباره متحدين خود: در سالهای ۲۰۰۵-۲۰۰۶ کارگروه کاملاً ویژه‌ای وجود داشت که به بررسی گوانتانامو و پروازهای مخفی و زندان‌های موجود که در چارچوب "جنگ با تروریسم" فعالیت می‌کردند می‌پرداخت.

در همین ماه مارس پارلمان اروپا گزارشی به شدت انتقادی درباره عربستان سعودی تصویب کرد (توسط آنا گومز، عضو پارلمان اروپا و گروه سوسیالیست‌ها و دموکرات‌ها، به عنوان گزارشگر). اين قطعنامه درواقع بسیار انتقادی‌تر از قطعنامه اخیر درباره ايران است و از عربستان سعودی برای نقش آن در ترویج وهابيت / سلفی‌گری در سراسر جهان و حمایت از نیروهای افراطی در خاورميانه و جاهای دیگر انتقاد کرده است.

اما گزارش‌ها با قطعنامه فرق می‌کنند، اینطور نیست؟

تفاوت صرفاً تشریفاتی است. قطعنامه‌ها سریع‌تر آماده می‌شوند، اما از نظر موقعیت سیاسی و تأثیر، تفاوتی ندارند. متن نهایی نباید با آنچه ایده‌آل است سنجیده شود، بلکه باید با واقعیت‌های سیاسی و همبستگی نیروهای موجود در پارلمان اروپا سنجیده شود. به این ترتیب، [این قطعنامه] همیشه نتیجه سازش و بحث [در پارلمان اروپا] است. و از این دیدگاه، این متن بیشترین نگاه به جلو را درباره ايران نسبت

حقوق بشر در ايران چه بودند؟

این حساس‌ترین بخش قطعنامه است. هر ۲ گروه ترقی‌خواه و محافظه‌کار وضعیت حقوق بشر در ايران را غیرقابل قبول می‌دانند. اما هنوز هم تفاوت‌های ظریفی [در متن مصوب] دیده می‌شود. متن به آزادی برخی از زندانیان سیاسی، از جمله برنده جایزه ساخاروف، نسرین ستوده، توسط دولت روحانی اشاره می‌کند. همچنین "مشتاخانه" این ابتکار رئيس جمهور روحانی را در ایجاد "فصل شهروندی" جدیدی می‌ستاید. متن از ايران می‌خواهد برای گزارشگر ویژه سازمان ملل در مورد حقوق بشر در ايران، احمد شهید، ویزا صادر کند که ايران این کار را دوست ندارد، زیرا قبول ندارد که حقوق بشر در ايران تا آن اندازه بد باشد که به انتصاب گزارشگر ویژه نیاز باشد. همچنین از کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد، (ناوانتم) ناوی پیلا، می‌خواهد تا دعوت ايران برای بازدید از آن کشور را بپذیرد. توهين‌آمیزترین بخش از نظر ایرانی‌ها، زبان آن بخش از قطعنامه است که از هيئت‌های پارلمانی اروپا می‌خواهد در سفر به ايران با مخالفان دیدار کنند و [نزد ایرانیان] تفسیری اجباری به خود گرفته است. اما این روشی معمول در پارلمان اروپا است و ايران به

متن خواستار نشان دادن سیاست مستقل‌تر اتحادیه اروپا در قبال ايران است. این جمله بسیار مهم است و به این معنی است که صرفاً از سیاست‌های ایالات متحده پیروی نکنید.

متن از ايران می‌خواهد در همه بحث‌ها برای پایان دادن به جنگ داخلی در سوریه نقش داشته باشد. "همه" به معنی ورود ايران در روند ژنو نیز می‌شود. اصلاحات محافظه‌کاران تنها ايران را برای حمایت از رژیم اسد محکوم می‌کرد.

متن اتحادیه اروپا را برای تسهیل گفت و گو بین ايران و کشورهای شورای همکاری خلیج فارس ترغیب می‌کند. در مقابل، اصلاحیه مورد نظر حزب اروپای آزاد و دموکراسی که برای محافظت از شورای همکاری خلیج فارس از تهدید ايران تلاش می‌کرد با شکست مواجه شد. متن برای برقراری تلاش‌های مشترک در افغانستان دعوت به عمل آورده بود- که این بخش نیز در اصلاحیه حزب مردم اروپا حذف شده بود.

و مصالحه‌های [به عمل آمده] درباره

هانس اسوبودا، رئيس گروه سوسیالیست دموکرات در راس هيئت پارلمان اروپا - ۲۸ مهر ۹۲، در صحن علنی مجلس شورای اسلامی

عکس: فرح صمدی - ایرنا

